

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2014)0108

Sudanas: Dr. Amino Mekki Medani atvejis

2014 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Sudano: Dr. Armino Mekki Medani atvejis (2014/3000(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Sudano,
- atsižvelgdamas į 2013 m. rugsėjo 18 d. JT žmogaus teisių tarybos nepriklausomo eksperto žmogaus teisių padėties Sudane klausimais pranešimą,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 15 d. ES pareiškimą dėl politinių kalinių paleidimo į laisvę Sudane,
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 11 d. ES Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl Sudano,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 4 d. JT žmogaus teisių tarybos nepriklausomo eksperto žmogaus teisių padėties Sudane klausimais pranešimą,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 4 d. Adis Abeboje pasirašytus susitarimus dėl nacionalinio dialogo ir konstitucinio proceso;
- atsižvelgdamas į deklaraciją dėl pilietinės ir demokratinės valstybės sukūrimo „Raginimas Sudanui“ (angl. „*Sudan Call*“),
- atsižvelgdamas į 2013 m. priimtą Sudano nacionalinį žmogaus teisių planą, paremtą universalumo ir visų žmonių lygybės principais,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnę 2014 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES ir visuotinės vystymosi programos po 2015 m.¹,
- atsižvelgdamas į 1948 m. Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0059.

- atsižvelgdamas į 1966 m. Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą,
 - atsižvelgdamas į 1979 m. gruodžio 18 d. JT konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims,
 - atsižvelgdamas į Johannesburgo nacionalinio saugumo, saviraiškos laisvės ir galimybės susipažinti su informacija principus (JT dok. E/CN.4/1996/39 (1996)),
 - atsižvelgdamas į 2005 m. Sudano visuotinį taikos susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Afrikos žmogaus ir tautų teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į Kotonu susitarimą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 135 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 4 dalį,
- A. kadangi 2014 m. gruodžio 6 d. Sudano nacionalinės žvalgybos ir saugumo tarnybos sulaikė žymų žmogaus teisių aktyvistą ir buvusį Sudano žmogaus teisių stebėsenos organizacijos prezidentą Dr. Arminą Mekki Medani jo namuose Chartume;
 - B. kadangi 76 m. amžiaus ir silpnos sveikatos Dr. A. Medani saugumas kelia didelį susirūpinimą; kadangi Sudano nacionalinės žvalgybos ir saugumo tarnybos per sulaikymą tariamai atsisakė leisti jam su savimi pasiimti savo vaistus;
 - C. kadangi Dr. A. Medani yra tvirto įsipareigojimo ginti žmogaus teises, humanizmą ir teisinės valstybės principus simbolis ir jis ėjo aukšto lygio pareigas daugelyje įvairių nacionalinių ir tarptautinių institucijų, įskaitant Sudano teismines institucijas, demokratinę Sudano pereinamojo laikotarpio vyriausybę (joje ėjo taikos ministro pareigas) ir JT; kadangi jis atstovavo pažeidimų aukoms, nuolat pasisakydavo prieš piktnaudžiavimą valdžia ir ES delegacija Sudane už vietos ir tarptautiniu mastu dedamas pastangas skatinti žmogaus teises jam skyrė 2013 m. žmogaus teisių didvyrio premiją;
 - D. kadangi Dr. A. Medani buvo sulaikytas netrukus po to, kai grįžo iš Adis Abebos, kur jis pilietinių organizacijų vardu pasirašė deklaraciją „Raginimas Sudanui“ – įsipareigojimą siekti užbaigti įvairiuose Sudano regionuose vykstančius konfliktus ir siekti teisinių, institucinių ir ekonominių reformų; kadangi atitinkamai 2014 m. gruodžio 6 ir 7 d. panašiu būdu buvo sulaikyti opozicijoje esančio Nacionalinio konsensuso forumo lyderis Farouk Abu Issa ir Dr. Farah Ibrahim Mohamed Alagar po to, kai jie dalyvavo rengiant deklaraciją „Raginimas Sudanui“;
 - E. kadangi šią deklaraciją, kuria ją pasirašiusieji įsipareigoja nutraukti karus ir konfliktus, pasirašė politinių ir opozicijos partijų, įskaitant Nacionalinę Umma partiją, Nacionalinio konsensuso pajėgas ir Sudano revoliucinį frontą, atstovai; kadangi šia deklaracija papildoma 2014 m. rugpjūčio 8 d. Paryžiaus deklaracija, kurią pasirašė Sudano revoliucinis frontas ir Nacionalinė Umma partija;
 - F. kadangi Dr. A. Medani sulaikymas parodo Sudano valdžios institucijų vykdomą represinę politiką, kuria jos neleidžia vykti taikioms politinėms diskusijoms, ir kurią jos naudoja norėdamos apriboti nuomonės, saviraiškos ir susirinkimų laisvę, ir šis sulaikymas yra dar vienas nacionalinės žvalgybos ir saugumo tarnybos įvykdyto neteisėto savavališko sulaikymo pavyzdys;

- G. kadangi pagrindinė vyriausybės pareiga yra spręsti savo piliečių politinius, ekonominius ir socialinius klausimus; kadangi vyriausybės ir piliečių konfliktas turi būti išspręstas politiniu būdu, vykdant derybas;
- H. kadangi Sudanas išgyvena kritinį politinio dialogo laikotarpį, kurio metu labai reikia tokių žymių asmenų, kaip Dr. A. Medani, kad jie savo žiniomis prisidėtų prie reformų proceso;
1. griežtai smerkia Dr. A. Medani ir kitų taikių aktyvistų suėmimą ir įkalinimą – neteisėtą jų taikios ir teisėtos politinės ir žmogaus teisių gynimo veiklos sutrukdyimą; ragina nedelsiant ir besąlygiškai juos paleisti į laisvę;
 2. tebėra susirūpinęs dėl Sudane tebesitęsiančio opozicijos partijų narių, jaunimo aktyvistų, žmogaus teisių gynėjų ir žurnalistų įkalinimo ir jų būklės; primygtinai ragina Sudano vyriausybę užtikrinti galimybę taikiai naudotis saviraiškos, asociacijos ir susirinkimų laisvėmis; ragina Sudano valdžios institucijas nutraukti visus žmogaus teisių gynėjų ir politinių aktyvistų persekiojimo ir bauginimo aktus ir laikytis atitinkamų tarptautinių normų ir standartų;
 3. ragina Sudano valdžios institucijas laikantis tarptautinės teisės atkurti žmogaus teises ir pagrindines laisves, įskaitant saviraiškos laisvę, susirinkimų laisvę, religijos laisvę, moterų teises ir lyčių lygybę, ir užtikrinti jas; pabrėžia, kad, siekiant, kad būtų geriau laikomasi teisinės valstybės principų ir gyventojų pagrindinių teisių, svarbu, kad teisminės institucijos būtų nepriklausomos, nešališkos ir prieinamos;
 4. ragina Sudano vyriausybę persvarstyti savo nacionalinio saugumo įstatymą, pagal kurį leidžiama be jokios teismo kontrolės laikotarpiui iki keturių su puse mėnesio sulaikyti įtariamuosius, tai pat ragina Sudano vyriausybę reformuoti savo teisinę sistemą pagal tarptautinius žmogaus teisių standartus;
 5. palankiai vertina tai, kad pasirašyti susitarimai dėl nacionalinio dialogo ir konstitucinio proceso, kuriais visos grupuotės raginamos nedelsiant atsisakyti naudoti smurtą kaip politinių pokyčių priemonę ir įsipareigoti vykdyti nacionalinį dialogą ir derybas; pabrėžia nacionalinio dialogo proceso, kuris yra geriausia galimybė daryti pažangą siekiant nacionalinės taikos, susitaikymo ir demokratinio valdymo Sudane, svarbą;
 6. tačiau yra toliau labai susirūpinęs dėl to, kad Sudane, visų pirma Darfūro, Pietų Kordofano ir Mėlynojo Nilo regionuose, toliau tęsiasi konfliktai ir vykdomi su jais susiję humanitarinės bei žmogaus teisių teisės pažeidimai, taip pat dėl rimtos ekstremalios humanitarinės padėties; dėl to toliau labai kenčia žmonės, šalies viduje yra perkeliama asmenys ir tai kelia pavojų regiono stabilumui;
 7. dar kartą, pareiškia, kad vykdant nacionalinį dialogą turėtų būti vyksti prasmingas dialogas, kuriame dalyvautų opozicijos partijos ir pilietinė visuomenė, įskaitant moterų grupes; pabrėžia, kad į dialogą turėtų būti įtraukti suinteresuotieji subjektai iš visų Sudano regionų ir jis turėtų atspindėti visą etninę, religinę ir kultūrinę Sudano įvairovę;
 8. ragina visas partijas pasinaudojant nacionaliniu dialogu spręsti Sudano vidaus konfliktus, tokius klausimus, kaip socialinė ir ekonominė marginalizacija, netolygus išteklių paskirstymas, politinė atskirtis ir galimybės pasinaudoti viešosiomis paslaugomis trūkumas, taip pat tapatybės ir visų grupių socialinės lygybės klausimus;

atsižvelgdamas į tai remia naujas ir įtraukias valdymo priemones, galutinę konstituciją ir nacionalinių rinkimų rengimo veiksmų planą;

9. pabrėžia, kad nacionalinis dialogas bus sėkmingas tik tuo atveju, jei bus palaikomas užtikrinus žodžio, žiniasklaidos, asociacijų ir susirinkimų laisvę; todėl ragina paleisti visus politinius kalinius ir nedelsiant nutraukti savavališkus sulaikymus; ragina Sudano vyriausybę panaikinti vis dar tebetaikomą mirties bausmę ir mirties bausmes pakeisti atitinkamomis alternatyviomis sankcijomis;
10. ragina Komisiją ir EIVT ir toliau remti Sudano ir Pietų Sudano bei kaimyninių šalių dialogą, kad būtų visapusiškai įgyvendintas 2005 m. Visuotinis taikos susitarimas ir 2012 m. Adis Abebos susitarimai ir būtų sprendžiami visi neišspręsti klausimai;
11. ragina Komisiją ir EIVT remti nacionalinį dialogą, Afrikos Sąjungos aukšto lygio įgyvendinimo komisiją ir bendrą JT ir Afrikos Sąjungos specialųjį įgaliotinį Darfūre ir teigiamai vertina prezidento T. Mbeki pastangas skatinti tikrą nacionalinį dialogą;
12. išreiškia susirūpinimą dėl nuolatinių ir dažnų moterų teisių pažeidimų Sudane, visų pirma pažeidimų pagal baudžiamojo kodekso 152 straipsnį; ragina Sudano valdžios institucijas nedelsiant pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims;
13. ragina Sudano vyriausybę, opoziciją ir ginkluotus judėjimus pasinaudoti vykstančiu nacionaliniu dialogu ir imtis vadovaujamo vaidmens, kurio reikia siekiant Sudaną nukreipti taikos, gerovės ir teisingumo keliu; dar kartą pabrėžia, kad svarbu kovoti su nebaudžiamumu;
14. išreiškia susirūpinimą dėl blogėjančios humanitarinės padėties daugelyje Sudano regionų ir ypač dėl to, kad vis dar ribojamos tarptautinių humanitarinės pagalbos agentūrų ir organizacijų galimybės vykdyti veiklą; dar kartą ragina Sudano vyriausybę ir ginkluotus judėjimus vadovaujantis tarptautiniais humanitariniais principais užtikrinti galimybę humanitarinės pagalbos agentūroms saugiai, laiku ir nekliudomai teikti humanitarinę pagalbą visose vietovėse, visų pirma nuo konfliktų nukentėjusiose vietovėse;
15. smerkia vyriausybės įstatymą dėl NVO, kuriuo apribojamos NVO galimybės teikti labai reikalingą humanitarinę pagalbą Sudanui ir pabloginamos jau ir taip sudėtingos sąlygos, kuriomis šalyje veikia NVO, kuris rodo vis didesnę nerimą keliančią prieš humanitarinius darbuotojus nukreipto bauginimo ir trukdymo tendenciją, taip pat smerkia griežtas priemones, nukreiptas prieš pilietinę visuomenę ir demokratines laisves;
16. ragina ES ir jos valstybes nares ir toliau vykdyti savo įsipareigojimą remti Sudaną ir Sudano gyventojus jiems po vidaus reformos pereinant prie demokratijos;
17. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Sudano vyriausybei, Afrikos Sąjungai, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, AKR ir ES jungtinės parlamentinės asamblėjos pirmininkams ir Panafrikos Parlamentui.